

ODUCZAĆ (5) *vb impf*

o jasne; a prawdopodobnie jasne (tak w -ać).

inf oduczać (1). ◇ *praes 1 sg* oduczam (3). ◇ *2 sg* oduczâsz (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. oduczyć.

Powodować utratę umiejętności, nawyków, przyzwyczajień; odzwyczajając; dedocere, desuefacere Mącz, Calep, Cn; desuere, desuescere Cn (5) : Desuefacio, Odkładam kogo/ oduczam Mącz 427c, 93b; Dedocere – Oduczac, inaczej vczicz tego com vmiął. Calep 294a, 313b; [UrsinGramm 237].

[oduczać co (żywotne) czego czym: zwyczajić ie [szczenięta] też ku wiązaniu naprzod miękkimi łtryczkami/ gdyby się chciały wgryzać/ bićim ie tego oduczać. Cresc 1571 569.]

Przen [czego (= co jest oduczane) czego] (1) : Ale ty Pánie/ który [...] ciężkiéy ziemie grunty ręką wrzucałz/ Y kól niebieskich biegów ich oducałz [!]: Opuść gniew ZawJeft 10.

Synonim: odkładać.

Formacje współrdzenne cf UCZYĆ.

Cf [ODUCZANY]

ZZa